

IUBILATE DOMINO

LITURGIA DOMOWA TRIDUUM PASCHALNEGO

- LITURGIA MĘKI PAŃSKIEJ -

DLA RODZIN I OSÓB SPĘDZAJĄCYCH ŚWIĘTO W POJEDYNKĘ

Reformowany Kościół Katolicki w Polsce

Poznań 2020

Jak się przygotować?

Święte Triduum Paschalne (z łac. Triduum – trzy dni) jest to najważniejszy czas w roku liturgicznym Reformowanego Kościoła Katolickiego w Polsce. Jego istotą jest celebrowanie Paschy, czyli przejścia Jezusa Chrystusa ze śmierci do życia. Rozpoczyna się ono Liturgią Wieczery Pańskiej w czwartkowy wieczór. Celebrowanie ta stanowi swoistą Wigilię Wielkiego Piątku, kiedy też zaczyna się wspólny post trwający aż do Wigilii Paschalnej.

W Liturgii Wielkiego Piątku wspominamy wydarzenie męki, śmierci i pogrzebu Chrystusa.

Aby dobrze przeżyć Liturgię Wielkiego Piątku w domu, proponujemy, by przygotować krzyż, który dobrze będzie zasłonić kawałkiem materiału. Może to być jednokolorowa serwetka lub inna odpowiednia tkanina. Warto również postawić na stole świece, które zapalimy w trakcie adoracji Krzyża.

Dzisiaj przez Słowo uobecniac będziemy wydarzenia Kalwarii. Prowadzić nas będzie prorok Izajasz, zapowiadający cierpiącego Sługę Pana. List do Hebrajczyków ukaże nam Chrystusa – Arcykapłana, który stał się człowiekiem, a wzięwszy na siebie nasze grzechy i cierpienia przez posłuszeństwo woli Ojca stał się sprawcą zbawienia całego świata i zasiadł na tronie chwały.

Kulminacją dzisiejszej liturgii słowa będzie opis Męki Pańskiej według zapisu św. Jana, w którym Chrystus jest ukazany jako król tronujący z drzewa Krzyża. W Nim spełniają się wszystkie zapowiedzi od początków świata.

Razem ze wspólnotą Kościoła w Modlitwie Powszechnej obejmij w sercu wszystkich – swoich bliskich, wspólnotę, Kościół i cały świat.

Dzisiejszą liturgię zakończy obrzęd adoracji Krzyża.

Obszerniejszy komentarz do dzisiejszego dnia znajdziecie na stronie:
<http://www.starokatolicy.eu/wielki-piatek-pierwszy-dzien-paschy/>

Gdy już wszystko będzie gotowe możecie zaczynać.

Czcionka **wyboldowana** oznacza teksty odmawiane przez wszystkich.

Osoba prowadząca w poniższej Liturgii nazwana jest Celebransem.

Liturgię Męki Pańskiej rozpocznij modlitwą w ciszy. Jeżeli chcesz i możesz – uklęknij, lub przyjmij taką postawę, którą wyrazisz skruchę i uniżenie wobec tajemnic dzisiejszego dnia. Postaraj się objąć w tym czasie myślą wszystkie trudy, bóle jakich doświadczasz i połączyć z ofiarą Chrystusa.

MODLITWA

Celebrans: Pomnij, Boże, na swoje miłosierdzie,
otaczaj nieustanną opieką i uświęcaj lud swój,
dla którego Twój Syn, Jezus Chrystus
ustanowił paschalne misterium,
przelewając swoją krew.
Który żyje i króluje na wieki wieków.

Wszyscy: **Amen.**

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE | Iz 52, 13-53, 12

Osoba czytająca: Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Oto powiedzie się mojemu słudze, będzie wywyższony i wyniesiony, wzniesie się bardzo wysoko! Podobnie jak wielu patrzyło na niego ze zgrozą – tak zniekształcony, niepodobny do człowieka był jego wygląd i jego postać niepodobna do ludzi – tak też wprawi w zdumienie wiele narodów. Królowie zamkną przed nim swoje usta, bo ujrzą coś, o czym im nie mówiono, i zrozumieją coś, o czym nigdy nie słyszeli. Kto uwierzy w to, co usłyszeliśmy, i komu objawiło się ramię PANA?

Wyrósł przed Nim jak młoda latorośl i jak korzeń z wyschniętej ziemi. Nie było w nim blasku ani wspaniałości, które by przyciągały nasz wzrok, ani wyglądu, który by się nam podobał. Wzgardzony i odtrącony przez ludzi, doświadczony chorobą i cierpieniem, jak ktoś, przed kim zaślania się twarz. Został wzgardzony, a my nie zwracaliśmy na niego uwagi.

Oto on dźwigał nasze choroby i wziął na siebie nasze cierpienia, a my uznaliśmy go za ukaranego, pobitego i pogwałconego przez Boga. Lecz on był zraniony za nasze grzechy, zmiażdżony za nasze winy. Dla naszego zbawienia znosił karcenie, przez jego rany zostaliśmy uzdrowieni.

Wszyscy błędziliśmy jak owce, każdy szedł swoją własną drogą, a PAN sprawił, że jego ugodziły winy nas wszystkich. Męczono go, lecz znosił to pokornie i nie otworzył swoich ust. Jak baranek prowadzony na zabicie

i jak owca, która milczy, gdy ją strzygą, tak on nie otworzył swoich ust.

Po upokorzeniu i sądzie został zabrany, ale czy ktoś się przejmuje jego losem? Gdyż został wyrwany z krainy żyjących ze względu na grzechy mojego ludu, który zasłużył na karę. Pochowano go wśród złoczyńców i złożono go w grobie bogacza, a przecież nie dopuścił się przemocy ani na jego ustach nie było fałszu.

Lecz PAN pragnął zmiażdżyć go cierpieniem. Jeśli swoje życie odda jako ofiarę wynagradzającą, ujrzy potomstwo i cieszyć się będzie długim życiem, a pragnienie PANA spełni się przez niego. Po swojej udręce zobaczy światłość i nasyci się tym, co pozna. Mój sprawiedliwy sługa wielu uczyni sprawiedliwymi, bo on weźmie na siebie ich winy.

Dlatego w dziedzictwie przydzielę mu wielu i wielkie rzesze posiadzie jak zdobycz. Za to, że wydał na śmierć samego siebie i został zaliczony do przestępców, ponieważ sam dźwigał grzechy wielu i wstawiał się za przestępcami.

Kto ma ucho, niech usłyszy, co Duch mówi Kościołowi.

PSALM | 31 (30), 2 i 6. 12-13. 15-16. 17 i 25 (R.: Łk 23, 46)

Refren: Ojcie, w Twe ręce składam ducha mego.

Panie, do Ciebie się uciekam: niech nigdy nie doznam zawodu *
wybaw mnie w sprawiedliwości Twojej!

W ręce Twoje powierzam ducha mego: *

Ty mnie odkupisz, Panie, wierny Boże.

Refren: Ojcie, w Twe ręce składam ducha mego.

Stałem się znakiem hańby dla wszystkich mych wrogów, *
dla sąsiadów przedmiotem odrazy,
postrachem dla moich znajomych; *
ucieka, kto mnie ujrzy na drodze.

Refren: Ojcie, w Twe ręce składam ducha mego.

Ja zaś pokładam ufność w Tobie, Panie, *
i mówię: „Ty jesteś moim Bogiem”.

W Twoim ręku są moje losy, *

wyrwij mnie z rąk wrogów i prześladowców.

Refren: Ojcie, w Twe ręce składam ducha mego.

Niech Twoje oblicze zajaśnieje nad Twym sługą: *
wybaw mnie w swym miłosierdziu.

Bądźcie dzielni i mężnego serca, *

wszyscy, którzy ufacie Panu.

Refren: Ojcie, w Twe ręce składam ducha mego.

DRUGIE CZYTANIE | Hbr 4, 14-16; 5, 7-9

Osoba czytająca: **Czytanie z Listu do Hebrajczyków**

Mając zatem jako wielkiego arcykapłana Tego, który przeniknął niebios, Jezusa, Syna Bożego, przestrzegajmy wiernie wyznania. Nie mamy jako arcykapłana kogoś, kto nie potrafi czuć naszych słabości, lecz właśnie kogoś, kto podobnie doświadczył wszystkiego z wyjątkiem grzechu. Więc śmiało podchodźmy do tronu łaski, aby dostąpić miłosierdzia i znaleźć łaskę odpowiedniej pomocy.

On to za dni swego [życia] w ciele wielkim wołaniem i ze łzami wznosił

modlitwy i błagania do Mogącego Go wybawić ze śmierci, i został wysłuchany z racji bogobojności.

Chociaż był Synem, doświadczył posłuszeństwa przez to, co wycierpiał. Ponieważ wytrwał do końca, stał się dla wszystkich okazującym posłuszeństwo racją wiecznego zbawienia.

Kto ma ucho, niech usłyszy, co Duch mówi Kościołowi.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Dla nas Chrystus stał się posłuszny aż do śmierci,
a była to śmierć krzyżowa.

Dlatego Bóg wywyższył Go nad wszystko
i dał Mu imię, które jest ponad wszelkie imię.

Aklamacja: Chwała Tobie, Królu wieków.

Mękę Pańską można odczytać z podziałem na role. Są one oznaczone w następujący sposób:

+ – słowa Chrystusa

E. – słowa Ewangelisty

I. – słowa innych osób pojedynczych

T. – słowa kilku osób lub tłumu (może je odczytywać kilka osób wspólnie)

EWANGELIA | J 18, 1-19, 42

E: Męka Naszego Pana Jezusa Chrystusa według świętego Jana

Po tych słowach Jezus udał się ze swoimi uczniami na drugą stronę potoku Cedron, gdzie był ogród. Wszedł do niego On sam i Jego uczniowie. To miejsce znał również Judasz, który Go wydał, bo Jezus wielokrotnie przychodził tam ze swoimi uczniami. Otóż Judasz wziął oddział żołnierzy oraz strażników od arcykapłanów i faryzeuszy i przyszedł tam z pochodniami, lampami i orężem.

Jezus, choć był świadomy wszystkiego, co go czeka, wyszedł im naprzeciw i zapytał: **+** „Kogo szukacie?” **E.** Odpowiedzieli Mu: **I.** „Jezusa z Nazaretu”. **E.** Rzekł im: **+** „To ja jestem”. **E.** A był z nimi również Judasz, który Go wydał. Gdy więc im rzekł: „To ja jestem”, cofnęli się i upadli na ziemię. Wtedy ponownie zapytał ich: **+** „Kogo szukacie?” **E.** Odpowiedzieli: **T.** „Jezusa z Nazaretu”. **E.** Jezus im rzekł: **+** „Już wam powiedziałem, że to ja. Jeśli więc mnie szukacie, tym tutaj pozwólcie odejść”. **E.** Tak wypełniło się zdanie, które wypowiedział: „Nie straciłem żadnego z tych, których mi dałeś”. Wówczas Szymon Piotr, który miał miecz, dobył go, ugodził sługę arcykapłana i odciął mu prawe ucho. Ów sługa miał na imię Malchus. Jezus rzekł wtedy do Piotra: **+** „Schowaj miecz do pochwy. Czy mógłbym nie wypić kielicha, który podał mi Ojciec?” **E.** Wtedy ów oddział, dowódca i strażnicy judejscy chwycili Jezusa, związali Go i poprowadzili najpierw do Annasza, był on bowiem teściem Kajfasza, arcykapłana tego roku. To właśnie Kajfasz poradził Judejczykom, że lepiej będzie wydać jednego

człowieka, aby umarł za naród. Za Jezusem szedł Szymon Piotr i jeszcze jeden uczeń. Ów uczeń był znany arcykapłanowi, dlatego wszedł na dziedziniec arcykapłana. Piotr natomiast stał przy bramie na zewnątrz. Wtedy ten drugi uczeń, znajomy arcykapłana, wyszedł, powiedział parę słów dozorczyńni i wprowadził Piotra. Wówczas służąca, ta dozorczyńni, odezwała się do Piotra: **I.** „Czy i ty nie jesteś z uczniów owego Człowieka?” **E.** On odpowiedział: **I.** „Nie jestem”. **E.** A stali tam różni służący i strażnicy przy rozpalonym przez siebie ognisku, bo zimno było, i grzali się. Piotr też stanął przy nich i grzał się. W tym czasie arcykapłan zapytał Jezusa o Jego uczniów i o Jego naukę. Jezus mu odpowiedział: **+** „Ja publicznie, do wszystkich mówiłem, ja zawsze nauczałem w synagodze i na terenie świątyni, gdzie zbierają się wszyscy Judejczycy, a w ukryciu niczego nie mówiłem. Dlaczego mnie pytasz? Zapytaj tych, co słuchali, o czym im mówiłem. Przecież oni wiedzą, co ja im powiedziałem”. **E.** Gdy On to rzekł, jeden ze stojących obok strażników wymierzył Jezusowi policzek i powiedział: **I.** „Tak arcykapłanowi odpowiadasz?” **E.** Jezus mu rzekł: **+** „Jeśli źle powiedziałem, wykaż to zło; a jeśli dobrze, dlaczego mnie bijesz?” **E.** Annasz odesłał Go wtedy związanego do arcykapłana Kajfasza. A Szymon Piotr nadal stał i grzał się. Wtedy zapytali go: **T.** „Czy i ty nie jesteś z Jego uczniów?” **E.** On zaprzeczył odpowiadając: **I.** „Nie jestem”. **E.** Jeden ze sług arcykapłana, krewny tego, któremu Piotr odciął ucho, powiedział: **I.** „Czy to nie ciebie widziałem z Nim tam w ogrodzie?” **E.** Piotr znowu zaprzeczył, a zaraz zapiął kogut. Jezusa natomiast poprowadzili od Kajfasza do pretorium. A już było rano. Oni sami nie weszli do pretorium, aby się nie skalać, lecz żeby móc spożywać paschalnego baranka. Piłat zatem wyszedł do nich na zewnątrz i powiedział: **I.** „Jakie oskarżenie wnosicie przeciwko temu Człowiekowi?” **E.** Odpowiadając mu, rzekli: **T.** „Gdyby On nie był złoczyńcą, nie wydalibyśmy Go tobie”. **E.** Na to im Piłat powiedział: **I.** „Wy Go weźcie i osądźcie Go według waszego Prawa”. **E.** Odpowiedzieli mu Judejczycy: **T.** „Nam nie wolno nikogo zabić”. **E.** Tak zatem spełnić się miała zapowiedź Jezusa, w której wskazał, jaką śmiercią umrze.

Piłat wycofał się do środka pretorium, przywołał Jezusa i zapytał Go: **I.** „To Ty jesteś królem Judejczyków?” **E.** Jezus odpowiedział: **+** „Czy pytasz o to od siebie, czy też inni powiedzieli ci o mnie?” **E.** Piłat odrzekł: **I.** „Czy ja jestem Judejczykiem? Twój naród i arcykapłani wydali mi Ciebie. Coś zrobił?” **E.** Jezus odpowiedział: **+** „Moje królestwo nie jest z tego świata. Gdyby z tego świata było moje królestwo, moi słudzy walczyliby, abym nie został wydany Judejczykom. Jednak moje królestwo nie jest stąd”. **E.** Wtedy Piłat zapytał Go: **I.** „A zatem Ty jesteś królem?” **E.** Jezus odpowiedział: **+** „Jak sam mówisz, jestem królem. Ja po to się zrodziłem i po to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha głosu mego”. **E.** Piłat na to Mu rzekł: **I.** „Cóż to jest

prawda?...” **E.** Po tych słowach znowu wyszedł do Judejczyków i rzekł im: **I.** „Ja żadnej winy w Nim nie znajduję. A przysługuje wam zwyczaj, żebym wam z okazji Paschy uwolnił jednego. Czy chcecie zatem, abym uwolnił wam Króla Judejczyków?” **E.** Wtedy znowu głośno zaczęli krzyczeć wołając: **T.** „Nie Tego, lecz Barabasza!” **E.** A Barabasz był bandytą.

Wtedy Piłat zabrał Jezusa i poddał chłóście. A potem żołnierze splekli wieniec z cierni i włożyli Mu na głowę; odziali Go purpurowym płaszczem i podchodząc mówili do Niego: **T.** „Witaj, Królu Judejczyków!”

E. I wymierzali Mu policzek. Piłat ponownie wyszedł na zewnątrz i powiedział im: **I.** „Oto wyprowadzam Go wam tu na zewnątrz, abyście się przekonali, że żadnej w Nim winy nie znajduję”. **E.** I wyszedł Jezus na zewnątrz, mając na sobie cierniową koronę i purpurową szatę. Wtedy rzekł im: **I.** „Oto ten Człowiek”. **E.** Gdy Go arcykapłani i strażnicy zobaczyli, zaczęli wrzeszczeć słowami: **T.** „Ukrzyżuj! Ukrzyżuj!” **E.** Rzekł im Piłat: **I.** „Weźcie Go wy i ukrzyżujcie, bo ja w Nim winy nie znajduję”. **E.** Judejczycy mu odpowiedzieli: **T.** „My mamy Prawo, a według Prawa powinien umrzeć, bo robi z siebie Syna Bożego”.

E. Gdy te słowa Piłat usłyszał, jeszcze większe poczuł obawy. Wszedł zatem znowu do pretorium i zapytał Jezusa: **I.** „Skąd Ty jesteś?” **E.** Jezus jednak nie udzielił mu odpowiedzi. Piłat zatem mu rzekł: **I.** „Nie odpowiesz mi? Czy nie wiesz, że mam władzę zwolnić Cię i mam władzę Ciebie ukrzyżować?” **E.** Jezus mu odrzekł: **+** „Nie miałbyś żadnej władzy nade mną, gdyby ci jej nie dano z góry. Dlatego większy grzech ma ten, kto mnie tobie wydał”. **E.** Od tego momentu Piłat starał się Go wypuścić. Judejczycy jednak zaczęli wołać słowami: **T.** „Jeśli Go wypuścisz, nie będziesz już przyjacielem Cezara. Ktokolwiek bowiem ogłasza się królem, występuje przeciw Cesarowi”.

E. Kiedy Piłat usłyszał te słowa, wyprowadził na zewnątrz Jezusa i zasiadł na trybunie w miejscu zwanym Lithostrotos, po hebrajsku Gabbata. A był to Dzień Przygotowania Paschy, godzina mniej więcej szósta. Stamtąd odezwał się do Judejczyków: **I.** „Oto wasz Król!”. **E.** Oni na to krzyknęli: **T.** „Precz z Nim! Precz z Nim! Ukrzyżuj!” **E.** Zapytał ich Piłat:

I. „Waszego Króla mam ukrzyżować?” **E.** Odpowiedzieli arcykapłani: **T.** „Nie mamy króla, tylko Cezara”. **E.** Wówczas wydał Go im na ukrzyżowanie.

Zabrali więc Jezusa. Niosąc dla siebie krzyż, poszedł Jezus na tak zwane Miejsce Czaszki, to jest po hebrajsku Golgota. Tam Go ukrzyżowali, a przy Nim dwóch innych, po tej i po tej stronie, pośrodku zaś Jezusa. Piłat kazał wypisać tytuł i umieścić na krzyżu. Napisane było: „Jezus z Nazaretu, Król Judejczyków”. Ten tytuł przeczytało wielu Judejczyków, ponieważ miejsce, gdzie Jezus został ukrzyżowany było

blisko miasta. A napisane było po hebrajsku, po łacinie i po grecku. Arcykapłani judejscy powiedzieli Piłatowi: **T.** „Nie każ pisać: „Król Judejczyków”, lecz tak: „On powiedział: Jestem królem Judejczyków”. **E.** Piłat odrzekł: **I.** „Com napisał, napisałem”.

E. Po ukrzyżowaniu Jezusa żołnierze wzięli Jego szaty i podzielili na cztery części: dla każdego żołnierza część; także chiton. Chiton ten nie był szyty, lecz cały, od góry do dołu, tkany. Dlatego powiedzieli sobie: **T.** „Nie rozcinajmy go, lecz losujmy, czyj ma być”. **E.** Tak więc wypełniło się Pismo, które mówi: „Podzielili między siebie moje szaty, o me odzienie rzucili los”. Żołnierze tak właśnie zrobili.

Przy krzyżu Jezusa stała matka Jego oraz siostra matki Jego, Maria, [żona] Kleofasa, i Maria Magdalena. Gdy Jezus zobaczył matkę i stojącego obok ucznia, którego lubił, rzekł do matki: + „Niewiasto, oto s y n t w ó j” .

E. Z kolei rzekł do ucznia: + „Oto twoja matka”. **E.** Od tego więc czasu uczeń wziął ją do siebie.

Potem Jezus, ponieważ wiedział, że wszystko jest już wykonane, żeby spełnione zostało Pismo, powiedział: + „Pragnę”. **E.** Stało tam naczynie pełne winnego octu. Zatknęli więc na hizop gąbkę napełnioną tym octem

i przystawili do Jego ust. Po przyjęciu octu Jezus rzekł: + „Wykonane jest”. **E.** Potem, pochyliwszy głowę, oddał ducha.

Jeżeli możesz, na chwilę uklęknij i zachowaj milczenie.

E. Ponieważ był to Dzień Przygotowania, a zatem aby ciała nie pozostały w szabat na krzyżu, gdyż dzień owego szabatu był wielki, Judejczycy poprosili Piłata, żeby po złamaniu goleni usunąć je. Przyszli zatem żołnierze i połamali golenie pierwszemu i drugiemu, którzy byli z Nim ukrzyżowani. Kiedy podeszli do Jezusa i zobaczyli, że już umarł, nie złamali Mu goleni, tylko jeden z żołnierzy przebił Mu włócznią bok, z którego zaraz wypłynęła krew i woda. Naoczny świadek to poświadczył i prawdziwe jest jego świadectwo. On wie, że prawdę mówi, abyście i wy uwierzyli. Bo stało się tak, aby Pismo się wypełniło: „Kość Jego nie zostanie złamana”. A inne Pismo mówi jeszcze tak: „Będą patrzeć na Tego, którego przekłuli”.

Później Józef z Arymatei, który był uczniem Jezusa, lecz ukrytym ze strachu przed Judejczykami, poprosił Piłata o zgodę na zabranie ciała Jezusa. Piłat się zgodził. Poszedł zatem i wziął Jego ciało. Przyszedł również Nikodem, który wcześniej przybył do Niego nocą. Przyniósł mieszaninę mirry i aloesu o wadze około stu funtów.

Wzięli ciało Jezusa i owinęli je płóciennymi pasami, dodając wonne maści według zwyczaju grzebania, właściwego Judejczykom. A tam, gdzie Go ukrzyżowano, był ogród, a w tym ogrodzie nowy grobowiec, w którym jeszcze nikt nie był pogrzebany. Tam zatem ze względu na

judejski Dzień Przygotowania złożyli Jezusa, grobowiec bowiem był blisko.

Oto słowo Pańskie.

MILCZENIE

Po odczytaniu Ewangelii zachowaj ciszę, kontemplując tajemnicę krzyża i śmierci Pana Jezusa.

MODLITWA POWSZECHNA

Krzyż Jezusa jest darem dla wszystkich ludzi i całego świata, dlatego teraz pomódl się za wszystkich odkupionych przez Chrystusa modlitwą sięgająca starożytnego Kościoła.

MODLITWA ZA KOŚCIÓŁ

Lektor/ka: Módlmy się, przyjaciele, za święty Kościół Boży,
niech nasz Bóg i Pan obdarzy go pokojem i jednością
i strzeże go na całej ziemi,
a nam pozwole wieść życie ciche i spokojne
na chwałę Boga Ojca wszechmogącego.

Chwila ciszy.

Celebrans: Wszechmogący, wieczny Boże, Ty w Chrystusie objawiłeś swoją chwałę
wszystkim narodom, strzeż dzieła Twego miłosierdzia, aby Twój
Kościół, rozszerzony na cały świat, trwał z niewzruszoną wiarą w
wyznawaniu Twojego imienia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: **Amen.**

MODLITWA ZA POSŁUGUJĄCYCH KOŚCIOŁOWI

Lektor/ka: Módlmy się za wszystkich biskupów, prezbiterów, diakonów,
za wszystkie kobiety i mężczyzn,
którzy służą Kościołowi.

Chwila ciszy.

Celebrans: Wszechmogący, wieczny Boże, Twój Duch uświęca całą społeczność
Kościola i nią rządzi, wysłuchaj nasze pokorne prośby za tych, którzy
służą Kościołowi, aby dzięki Twojej łasce wszyscy wiernie Tobie służyli.
Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: **Amen.**

MODLITWA ZA PRZYGOTOWUJĄCYCH SIĘ DO CHRZTU

Lektor/ka: Módlmy się za przygotowujących się do chrztu,
niech nasz Bóg i Pan otworzy wnętrza ich serc
i bramy swojego miłosierdzia,
aby otrzymawszy w kąpeli odrodzenia
odpuszczenie wszystkich grzechów,
złączyli się z nami w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Chwila ciszy.

Celebrans: Wszechmogący, wieczny Boże, Ty nieustannie ubogacasz swój Kościół
nowym potomstwem; pomnóż wiarę i zrozumienie u katechumenów,

aby odrodzeni w wodzie chrztu świętego, zostali zaliczeni do grona Twoich przybranych dzieci. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: **Amen.**

MODLITWA ZA POSŁUGUJĄCYCH KOŚCIOŁOWI

Lektor/ka: Módlmy się za wszystkie siostry i wszystkich braci

wierzących w Chrystusa:

niech nasz Bóg i Pan sprawi, aby zawsze dawali świadectwo Ewangelii,

niech ich zachowa w swoim jednym Kościele.

Chwila ciszy.

Celebrans: Wszechmogący, wieczny Boże, Ty gromadzisz rozproszonych, a zgromadzonych zachowujesz w jedności, wejrzyj łaskawie na wyznawców Twojego Syna, i spraw, niech wszyscy, których uświęcił jeden chrzest, złączą się w prawdziwej wierze i bratniej miłości. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: **Amen.**

MODLITWA ZA PRZEŚLADUJĄCYCH KOŚCIÓŁ

Lektor/ka: Módlmy się, najmilsi, do Boga, który jest pełen miłosierdzia

i pragnie przebaczać,

za wszystkich, którzy prześladują chrześcijan,

niesprawiedliwie nas oskarżają,

oczerniają, mordują i okaleczają nasze siostry i braci.

Módlmy się też za tych, którzy są ofiarami przemocy na tle religijnym.

Chwila ciszy.

Celebrans: Wszechmogący, wieczny Boże, schronienie i nadziejo prześladowanych, prosimy Cię, przebacz wszystkim, którzy walczą z Twoim Kościołem, daj im opamiętanie, by znaleźli w Chrystusie pokój i bezpieczeństwo. Daj też prześladowanym łaskę, by umieli przebaczać oprawcom i wytrwali do końca. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: **Amen.**

MODLITWA ZA OFIARY CHRZEŚCIJAN

Lektor/ka: Módlmy się, najmilsi, za wszystkich, którzy cierpią przez chrześcijan,

za tych, którzy zostali przez wspólnotę wierzących

zranieni i wykorzystani,

których zaufanie do Kościoła i jego misji zostało pohańbione.

Módlmy się również za tych,

którzy muszą ponieść konsekwencje swoich złych czynów.

Chwila ciszy.

Celebrans: Wszechmogący, wieczny Boże, Ty nie pozostawiasz swojego Kościoła i jesteś ze wspólnotą swych wiernych w dobrych i złych czasach, ześlij swego Ducha, który zranionym przyniesie uzdrowienie, który powoła grzeszników do nawrócenia, a Kościołowi da siłę odnowy, aby pełen

ufności mógł służyć ludziom naszych czasów. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: **Amen.**

MODLITWA ZA ŻYDÓW

Lektor/ka: Módlmy się za Żydów,
do których przodków Pan Bóg przemawiał,
aby pomógł im wzrastać w miłości ku Niemu
i w wierności Jego przymierzu.

Chwila ciszy.

Celebrans: Wszechmogący, wieczny Boże, Ty dałeś swoje obietnice Abrahamowi i jego potomkom; wysłuchaj łaskawie prośby swojego Kościoła, aby lud, który niegdyś był jedynym narodem wybranym, mógł osiągnąć pełnię odkupienia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: **Amen.**

MODLITWA ZA NIEWIERZĄCYCH W CHRYSYTA

Lektor/ka: Módlmy się za tych, którzy nie wierzą w Chrystusa,
aby i oni napełnieni światłem Ducha Świętego,
mogli wkroczyć na drogę zbawienia.

Chwila ciszy.

Celebrans: Wszechmogący, wieczny Boże, spraw, aby niewierzący w Chrystusa, postępując zgodnie z sumieniem znaleźli prawdę; i abyśmy przez wzrost we wzajemnej miłości oraz pełniejszy udział w tajemnicy Twego życia, stali się w świecie doskonalszymi świadkami Twojej miłości. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: **Amen.**

MODLITWA ZA ATEISTÓW I AGNOSTYKÓW

Lektor/ka: Módlmy się za wszystkich, którzy nie uznają Boga,
aby w szczerości serca postępowali za tym, co słuszne,
i tak mogli odnaleźć samego Boga i Jego miłość.

Chwila ciszy.

Celebrans: Wszechmogący, wieczny Boże, Ty stworzyłeś wszystkich ludzi, aby zawsze Ciebie szukali, a znajdując Cię, doznali pokoju i pełni szczęścia; spraw łaskawie, aby wszyscy, mimo przeszkód i niebezpieczeństw, dostrzegali znaki Twojej dobroci oraz świadectwo dobrych czynów tych ludzi, którzy w Ciebie wierzą i z radością wyznali wiarę w Ciebie, jedynego prawdziwego Boga i Ojca wszystkich ludzi. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: **Amen.**

MODLITWA ZA RZĄDZĄCYCH PAŃSTWAMI

Lektor/ka: Módlmy się za wszystkich rządzących państwami:
niech nasz Bóg i Pan kieruje ich umysłami i sercami

według swojej woli,
abyśmy wszyscy żyli w prawdziwej wolności i pokoju.

Chwila ciszy.

Celebrans: Wszechmogący, wieczny Boże, w Twoim ręku są ludzkie serca i od Ciebie pochodzą prawa wszystkich ludów; wejrzyj łaskawie na tych, którzy nami rządzą, aby na całym świecie panował trwały pokój i pomyślność narodów i wszyscy cieszyli się wolnością. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: Amen.

MODLITWA O USTANIE EPIDEMII

Lektor/ka: Módlmy się za całą ludzkość, która cierpi w wyniku epidemii, za wszystkich bezradnych i zagubionych, za chorych i za tych, którzy ofiarnie niosą im pomoc oraz za zmarłych.

Chwila ciszy.

Celebrans: Wszechmogący, wieczny Boże, wejrzyj łaskawie na udręczoną rodzinę ludzką, szukającą w Tobie ocalenia; zatrzymaj szerzącą się grozę choroby i śmierci, aby wszyscy mogli na nowo radować się darami Twojej łaski. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: Amen.

MODLITWA ZA STRAPIONYCH I CIERPIĄCYCH

Lektor/ka: Módlmy się, najmilsi, do Boga Ojca wszechmogącego, aby oczyścił świat z wszelkich błędów, odwrócił od nas choroby, głód oddalił, otworzył więzienia, rozerwał kajdany, raczył dać bezpieczeństwo i szczęśliwy powrót podróżującym, zdrowie chorym, a umierających obdarzył zbawieniem.

Chwila ciszy.

Celebrans: Wszechmogący, wieczny Boże, pociecho strapionych i mocy cierpiących, usłysz prośby tych, którzy w jakimkolwiek utrapieniu wołają do Ciebie, aby wszyscy mogli się radować, że doznali w swoich potrzebach Twego miłosierdzia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy: Amen.

ADORACJA KRZYŻA

Po Modlitwie Powszechnej rozpocznij obrzęd adoracji Krzyża. Niech Krzyż Chrystusa stanie w centrum. Jeśli był zasłonięty, odsłoń go i zapal świece.

Jeżeli chcesz, możesz uczcić Krzyż gestem pocałunku. Warto w miarę możliwości chociaż przez chwilę pozostać w postawie klęczącej.

W trakcie adoracji możesz modlić się śpiewając pieśń Ludu mój ludu, której tekst znajdziesz poniżej oraz inne pieśni pasyjne.

1. Ludu, mój ludu! Cóżem ci uczynił?

W czymem zasmucił, albo w czym zawinił?

Jam cię wyzwolił z mocy faraona,
A tyś przyrządził krzyż na Me ramiona.

2. Ludu, mój ludu! Cóżem ci uczynił?

W czymem zasmucił, albo w czym zawinił?

Jam cię wprowadził w kraj miodem płynący,
Tyś Mi zgotował śmierci znak hańbiący.

3. Ludu, mój ludu! Cóżem ci uczynił?

W czymem zasmucił, albo w czym zawinił?

Jam ciebie szczepił, winnico wybrana,
A tyś Mnie octem poił, swego Pana.

4. Ludu, mój ludu! Cóżem ci uczynił?

W czymem zasmucił, albo w czym zawinił?

Jam dla cię spuszczał na Egipt karanie,
A tyś Mnie wydał na ubiczowanie.

5. Ludu, mój ludu! Cóżem ci uczynił?

W czymem zasmucił, albo w czym zawinił?

Morzem otworzył, byś szedł suchą no-gą,
A tyś Mi włócznie bok otworzył srogą.

6. Ludu, mój ludu! Cóżem ci uczynił?

W czymem zasmucił, albo w czym zawinił?

Jam ciebie karmił manny rozkoszami,
Tyś Mi odpłacił policzkowaniami.

7. Ludu, mój ludu! Cóżem ci uczynił?

W czymem zasmucił, albo w czym zawinił?

Jam ci ze skały dobył wodę zdrową,
A tyś Mnie poił goryczką żółciową.

8. Ludu, mój ludu! Cóżem ci uczynił?

W czymem zasmucił, albo w czym zawinił?

Jam ci dał berło Judzie powierzone,
A tyś Mi wtłoczył cierniową koronę.

9. Ludu, mój ludu! Cóżem ci uczynił?

W czymem zasmucił, albo w czym zawinił?

Jam cię wywyższył między narodami,
Tyś mnie na krzyżu podwyższył z łotrami.

Adoracja Krzyża jest ostatnim elementem domowej Liturgii Wielkiego Piątku. Warto jednak pamiętać, że liturgia nie kończy się, niech więc jej przedłużeniem stanie się post paschalny, polegający na aktywnym oddaniu czasu dla innych bądź rezygnacji z czegoś, która stanowi dla nas wyzwanie.

